

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3785

4 PAGINI - 20 BANI

Duminică 16 iulie 1961

BRIGADA

de Aurel Baranga

De la palma năpraznică delantă în creștetul ucenicului cit o schiopă, de o caldă mățăloasă care-l învăța că „meseria se ține” și pînă la constituirea la care mă aflam deunăzi în „Electronica”, e însuși drumul unei revoluții și al istoriei. Am pătruns, cum spun, într-o sală de ședințe, nu lipsită de solemnitate, unde auzăci și gase de oameni foarte tineri — nu cred să fi depășit unul, sau mai exact una, fiind vorba mai ales de fete, douăzeci și cinci de ani — se pregăteau pentru o discuție cu implicații serioase și angajante. Subiectul mi-a fost făcut cunoscut prin cuvîntul mășterului, el însuși ora de casă mult deocenzii: „Lupta pentru calificarea profesională”, adică, lupta brigăzii pentru ridicarea mășteriei profesionale. Astfel înțelegem tapetele, însuși termenul „brigadă” cîmpătuie un sens înedit. Brigada presupune o realitate morală cum numai societatea socialistă cu morală ei umanistă poate naște: nucleu omogen de eforturi și năzuințe, închinată idealurilor comune. Pe acest drum, constituirea se află în elementul ei firesc, calificarea fiecărui membru al brigăzii înseamnă o sarcină a ființei și a tuturor la un loc. Am ascultat după introducerea în sala de măstru, cuvîntul responsabil și emoționat al șefei, care vorbea de telen din „brigada ei”, cu o tandrețe și un simț de răspundere cum nu-mi aduc aminte să-mi fi sunat în urechi de cînd am ascultat într-o seară, la Moscova, la Teatrul Academic, „Trei surori” de Cehov. E în gîscul fiecăreia dintre cele trei surori cehoviene o dulceață, o glîză, o dragoste, o înfîlțită și inefabilă tandrețe pentru celelalte. Dar tot ele mărturisesc, spre sfîrșitul piesei, obsesiv, sîrșite, măcinăte de o crudă dezolare: „dacă am ști pentru ce trăim!”. Diferența de ton dintre fețele lui Cehov și telen mele de la „Electronica” vine de acolo de unde fiecare din contemporanele mele știu pentru ce trăiesc. De aici glăsu stenic, de aici acea inimă bătătoare și plină de îndrăzneală și plină de mîndrie. Fiecare om are grijă de cel de alături, nu din un știu ce miserabil sen-

timent de lașă filantropie leșină, ci dintr-un nobil simțămînt al colectivității socialiste. O fată nouă care nu cunoaște încă meseria, este din prima clipă lăsată sub oblăduirea unuia care i-a pătruns tainele. Meseria e dată mai departe cu bucurie ca în antica întrecere a lampadoforilor, în care cea mai demnă sarcină era să duci faclina torța nestinsă. Am urmărit cu atenție discuțiile și mi-am dat seama, încă o dată, că omul nou nu se plîmădește decît în focul luptei, în mijlocul și cu ajutorul colectivului.

Au fost analizate scaderi și lipsuri în același climat moral: și succesele și dificultățile sint ale tuturor. Brigada a lăsat în discuție o propunere venită de la un alt colectiv: „Itecare lucrător, primul controlor al calității” și, analizată temeinic, s-a ajuns la concluzia că merită a fi adoptată. Mă întrebam necoșt, privindu-le chipurile tinere, pe care seriozitatea și preocuparea adîncă nu puneau o mască de schimonosire, ci simțeau în ele că erau încă o frumusețe, de unde acest sentiment al răspunderii și cum s-a format el? Am delegat tînăc cînd am trecut prin diversele secții ale uzinei și, mai ales, cînd am confruntat zidurile vechi, cropsile, coșcovile ale atelierului de odinioară, cit s-a prelat de la patronii expriștari, cu uzina modernă, luminată, vie, stup prodigios în permanență freamăt, care e „Electronica” de astăzi, și care e a lor, a celor care se stătuiau în camera de ședințe cum să-și ridice calificarea, ca să îmbunătățească producția. Brigada, calitate, marca fabricii, producție — nu sint abstracțiuni sau scopuri în sine, și toate sînt socializmate, ele sint societăți pe care ne-o fărîmă cu milițiile noastre, în conformitate cu un limpede ideal de viață. Și fiindcă brigăzile mele toate acestea îi erau clare, nu m-am mai mirat cînd, în strînsă legătură cu cele discutate mai înainte, ultima parte a ședinței a fost consacrată problemelor de cultură. Un tînăr muncitor, ori cit de bine și-ar cunoaște meseria, nu se poate mulumi astăzi, la noi, cu acest statut onorabil dar care nu reprezintă încă totul. Calificarea profesională, atît de necesară, trebuie înpletită cu ridicarea necoștă a nivelului cultural. M-am bucurat deci cînd au fost discutate problemele de cultură. Un tînăr muncitor, ori cit de bine și-ar cunoaște meseria, nu se poate mulumi astăzi, la noi, cu acest statut onorabil dar care nu reprezintă încă totul. Calificarea profesională, atît de necesară, trebuie înpletită cu ridicarea necoștă a nivelului cultural. M-am bucurat deci cînd au fost discutate problemele de cultură.

Viorica Toma de la G.A.C. Chizăușu pe numără pînă la frunzele în muncă din gospodărie

Citiți

in pag. a 4-a:

- Viu interes față de Forum
- Intilnire cu Ghana

Situația pe țară a lucrărilor agricole

In ultima săptămîină mijloacele de recoltare au fost folosite din plin în întreaga țară la secerișul cerealelor păioase.

Din datele primite de Ministerul Agriculturii de la secțiile agricole ale statului populare regionale, rezultă că pînă la 13 iulie recolta de grâu și secară a fost strînsă de pe 70 la sută din suprafața cultivată, cea de orz de pe 79 la sută, iar mazărea a fost recoltată în proporție de 58 la sută. Pînă la aceeași dată s-a treierat 40 la sută din grîul recoltat și 76 la sută din recolta de orz.

Recoltarea grîului se apropie de sfîrșit în regiunile București, Crișana, Dobrogea și Banat. În unele regiuni, printre care Argeș

și Oltenia, deși recoltarea a început în același timp cu celelalte regiuni din sudul țării, totuși din cauza că mijloacele nu au fost intens utilizate, secerișul este mai înfrîntat. În regiunea Oltenia grîul a fost secerat în proporție de numai 85 la sută, iar în regiunea Argeș de 72 la sută.

În ultima săptămîină s-a micșorat decalajul între seceriș și treieris. Cu toate acestea ritmul treierisului nu este corespunzător mijloacelor existente. În regiunile București și Crișana, de exemplu, deși grîul este recoltat în proporție de 97 și 94 la sută s-a treierat numai 40 și respectiv 24 la sută din recoltă.

Lucrările pentru strîngerea și depozitarea recoltei trebuie grabite. În săptămîina viitoare, în regiunile din Transilvania și nordul Moldovei este necesar să se folosească toate mijloacele pentru intensificarea secerișului. În toate regiunile trebuie să se urgătească recoltarea mazărei, transportul recoltei de cereale păioase pe arși, călătoria pieilor și treierisul. Să se lucreze cu întreaga capacitate a betozelor și combinelor pentru a se lichida decalajul mare dintre seceriș și treieris. Trebuie grabită de asemenea livrarea la bazele de recepționare a producției gospodăriilor agricole de stat și a celei contractate de unitățile agricole cooperatiste. Aceste unități, ca și bazele de recepționare, să acorde toată grija condiționării produselor și măsurilor necesare pentru evitarea deprecierii acestora.

Să se continue cit mai intens erăturile adînci de vară și lucrările de îngrijire a culturilor prășitoare pentru a se păstra umiditatea existenței în sol și a se asigura condiții în vederea sporirii recoltei la aceste culturi și todată pentru buna executare a însămînțărilor de toamnă.

și proprietatea chiaburească. După un hrisov al vechii primării, boierul Nae Bădulescu stăpînea în Teslui, în anul 1937, 800 hectare de pămînt în vreme ce la 400 de familii de țărani săraci le reveneau 600 hectare, și acestea aruncate pe coaste și dealuri. După numai doi ani, moșia lui Bădulescu a crescut la 950 de hectare. Erau în Teslui oameni care n-aveau mai mult de un pagon de pămînt și erau și oameni

SE CERIȘUL

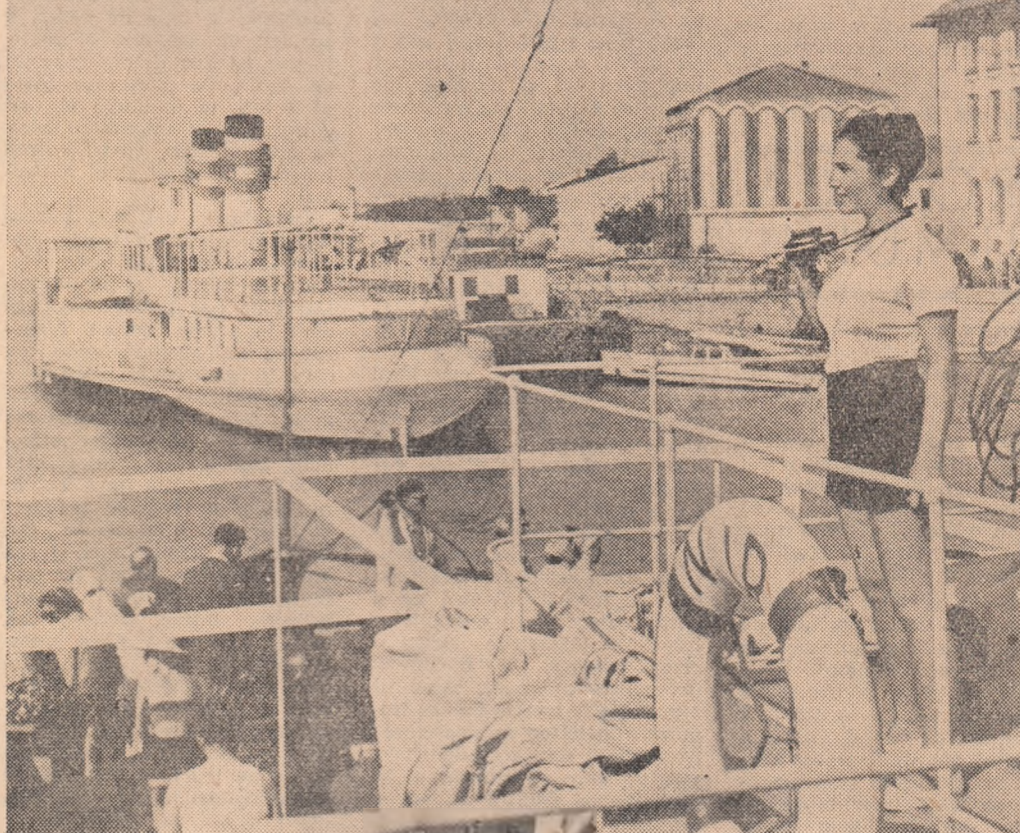
putea spune că mă aflam chiar în Siliștea-Gumești, satul „Moromeilor”; firește, însă, într-o Siliștea cu totul nouă, schimbăse oamenii de aici (astăzi falnicii colectiviviști, cu gospodăria colectivă miltenară, cu sute de hectare de pămînt, avînd la îndemîină o tehnică mereu mai modernă), au trăit mai odinioară același destin ca și eroii „Moromeilor”. De pretutindeni, ca o viitură înfricoșătoare de ape, legile capitalismului se năpusteau asupra micilor gospodării țărănești, strîmîndu-și sub lăpa lor de fier și rotunjind în ceaială parte moșia boierului

ca alde Petre Toric, care n-avea nici măcar atîta. De mic copil Petre Toric slăgărise la boierul satului. Acolo, la canalul în care este astăzi sediul gospodăriei colectivelve, a trăit el cele mai negre zile din viața sa. Se angajase la boier pe 10 ani, cu contract înărit de postul de jandarm. Într-un timp nu mai putu răbda. A fugit de acasă. Dar jandarmii s-au dus după el. Toric s-a ascuns atunci în porumbii din luncă, printre coceni înalți. Multă vreme n-a mîncat altceva decît porumbii fierți, numai să scape de ochii boierului. Și tot cam în ace-

și se părea că însăși zăria se strîng sufocînd viața satului ca sub un clopoc negru și greu.

În astfel de vremuri, ieșirea la seceriș aducea în sufletul înfrîntat mai multe fărîmături decît bucurie. De cite ori un Teter Marin sau o Gheorghie Constantin, oameni cu familie numeroasă și o bucbăică de pămînt, nu apuceau să-și facă nici măcar o pine din grîul cel nou, fiind înglodăți pînă peste cap în împrumuturi cu bă-

ani, cu voioșia lor, peste 1000 de tineri studenți sosiți în tabără din toate centrele universitare ale țării, precum și colegii din țări prietene. Veștile din Costinești, cu ulițe strîmte și înglodate și-a schimbă în ultimii ani cu totul înfățișarea. El a devenit o stațiune în adevăratul înțeles al cuvîntului, cu străzi largi, asfaltate, încheneruri cu flori și clădiri zvelte. Costinești este astăzi și el perla în siragul aruncat de-a lungul hotarului dintre plaja de aur și azurul verde întunecat al cîmpurilor de ape mișcătoare. Anul acesta, la Costinești vor petrece plăcute zile de vacanță mai bine de 5000 de studenți. Primii s-au instalat ieri în vile și corturi, au populat nisipul plajei și au făcut cunoștință sau au revăzut marea. Timp de 12 zile ei se vor bucura de minunate condiții de odihnă și recreere instructivă. Alți studenți le vor lua apoi locul în seriile următoare ca răsplăt bine meritată a eforturilor depuse în lunile de studiu încordat în amfiteatrele, bibliotecile și laboratoarele facultăților. În carnetele studenților Chlorn Ion (Agronomie-Craiova), Beștelu Marin (Fiziologie-București), Pîntea Ramona (Medicină-Cluj), Munteanu Dorcel (I.S.E.-București) și ale altor tineri aflați aici în tabără sint trecute numai note mari, obținute la absolvirea anului universitar.

Excursie pe Dunăre. Înainte de plecarea vaporului, pentru cinci minute... căpitan de vas. Foto: AL. I. VLADIMIR

DOUĂ RECORDURI

Podarul face semn cu mina. Gestul lui e un îndemn fără cuvinte spre cei de la care trimiți a nu știu ce. Mai sint câteva ore și se închide exact 30 zile de cînd cel din brigada lui Ion Vișii forează la sona 35. Cînd au început forajul, au luat o hotărîre. Utmistul Anghel Aristide, maistrul de foraj, a făcut propunerea: — Să stabilim un nou record la foraj. Ion Lungheanu a reușit să foreze 150 de metri în 30 de zile. În cadrul întreprinderii de foraj Craiova el deține recordul. N-am putea să-l depășim?

Ion Vișii, șeful de brigadă, l-a privit, dar într-un fel care breacă să însemne: „bravo, bădătuie, te-ai gîndit la o treabă bună”. Apoi a început să chibzuiască. Să foreze mai mult de 150 de metri în 30 de zile nu e deloc ușor, dar e posibil. Propunerea lui Aristide i-a muncit mult gîndurile. Apoi a stabilit un plan de bătaie, cum obișnuiește el să spună cînd se pregătește pentru o treabă deosebită. Au aprovizionat locul de muncă cu toate materialele, cu noroi bine pregătît, au verificat instalațiile.

„Podarul face din nou semn cu mina. Cablurile cu care e ancorată sonda vibreză grav. Comunistul Bica Petre umărăște cum încetează prăjina în pămînt, spre a dîncurile bogate în țitel. Ion Vișii face calcule. Aduînd lungimile prăjiniilor află la cîte metri a pătruns sapa. Zîmbeste. Aristide îi surprinde bucuria de pe față, dar nu îndrăznește să-l întrebe nimic. A uitat de supărare. De dimineață se certase cu șeful de la aprovizionare că nu le adusese zărele de două zile. Din cauza asta n-a putut afla rezultatul de la meciul de fotbal în restanță dintre Dinamo-București și Steagul Roșu.

— Băieți, strigă el cit poate de tare, am forat 2.000 de metri în 30 de zile! Un nou record!

Cei din brigada via lingă el. Verifică calculele. Nu, nu e nici o greșală. S-au forat 2.000 de metri.

Tînărul Aristide Anghel aruncă o privire fugăreă pe zăra. La unul și citește tare emoționat: „Iolanda Balas a stabilit la Budapesta un nou record mondial la sălătura în înălțime — 1,90 m.”

Se îmbrățează cu toții, sint nespuși de bucurosi. Bucuroși pentru succesul lor, pentru ai Iolande.

Ce-ai să-i trimitem o scrisoare Iolande Balas? Dar cum să începem?

Sondorii se strîng lingă el. Se oțără un cîing.

INSEMNAȚI

Aristide începe să scrie. Șterge. Acceptă o idee, o jumătate de frază. Și rîndurile se astern: „Te felicităm, tovarășă Iolanda Balas, pentru marea performanță. Pentru că ai făcut să fie privite cu admirație din nou, acolo, peste hotare, culorile patriei noastre. Și noi am stabilit azi un nou record, dar nu la înălțime, ci la adîncime. Am forat în 30 de zile 2000 de metri și am adus patriei economii de 650.000 lei. Așa ne dovedim noi dragostea față de patrie!”

Reporterul, care se afla printre ei, a propus: — E frumoasă scrisoarea voastră. Vreți ca rîndurile pe care le-ați asternut pe hîrtie să ajungă la Iolanda Balas prin... „Scînteia Tineretului”?

Cel din brigada lui Ion Vișii au fost de acord.

LUCIAN ZATTI

Trebuie să fi îndemnat pentru ca să lucrezi pe schelele înalte ale construcțiilor de pe șantiierul rafineriei de la Brazi. Tinerii din brigada de montaj condusă de Tudorancea Grigore, una dintre brigăzile fruntașe în privința lucrărilor de montaj, înfruntă însă cu curaj înălțimile.

Foto: N. STELORIAN

liniște mare stăpînea încă satul, dar dinspre cheaturile alburii ale zorilor se vedea că acuz-acuz o să se reverse dimineața. De altfel nu trecu mult și, ca la un semnal, ogăzile cașelor se înviorară, ici se auziră schimburi de vorbe; colo scrijlii unei roți de fîntînă, mai încolo cineva își chemă vecinul: „Hai mă Marină ce să faci ziuă!” îngînat de cîntecul cocoișilor. Dar peste toate vase stăpînire duduul tractorelor...

Există în romanul lui Marin Preda „Moromeții” aproape un capitol întreg închinat plecării la seceriș. Familia lui Moromete, a lui Boțoghină, a lui Birică-tălăl și fiul pleacă fiecare în felul lor la seceriș, dar totul se petrece pe fundalul unei crunte sărăcii aducătoare de griji și suferințe.

În ziua cînd începe secerișul se sculau cu noaptea în cap, se învîrteau un timp prin curte neștiind parcă de ce să se apuce, ca buimăciți, și după ce ajungeau înfrînt în fața lolului cu grîu își lăceau o sumedenie de calcule cu inima strînsă de frica zilei de mine: O să-mi ajungă grîul pînă la Craicînu? Ce-o să fac de-aici încolo? O să mă pot înțelege cu

„De azi sint muncitor”

Mare bucurie au avut tinerii constructori absolvenți ai Grupului școlar construcții din Cluj, cînd au primit încă din prima zi a repartișii lor în producție locuință frumoasă, masă, unelte de muncă, adică condiții dintre cele mai bune pentru muncă și viață.

Într-o seară l-am găsit pe tînărul constructor Micăea Teodor la cămin, aplecat peste o hîrtie.

— Cui scrii?

— La cel de-acasă. Ascultă: „Dragii mei părinți, Vreau să vă anunț o mare bucurie. De astăzi sint muncitor. Am terminat cu bine ucenicia, sint constructor, dulgher pe șantiierul nr. 1 din Cluj. Să știți că aici o duc bine, să nu-mi purtați de griji. Chiar din prima zi mi s-au dat de lucru. Trusul regional de construcții ne-a pus la dispoziție pentru locuiri un bloc de pe strada Traian, cu dormitoare frumoase, camere de studiu pentru cei ce urmează școala mai departe la radio, bibliotecă. Adică tot ce ne trebuie. Ne-a bucurat foarte mult această grijă față de noi.

Așa să știți: eă de-acum sint muncitor și o duc foarte bine. Să cîliți aceste rînduri și prietenilor mei.

Al dumneavoastră fiu, Teodor”

Scrisori cu rînduri asemănătoare, pline de bucuria înfrîntărilor în producție, în rîndurile muncitorilor, au trimis aproape toți colegii mei de muncă către părinții lor.

Iar eu m-am gîndit să scriu despre asta ziarului.

MUNTEANU AUREL muncitor constructor

În producție — cadre noi de chimiști

Mai mult de 400 de operatori chimiști au sosit zilele acestea la combinatul de cauciu sintetic și produse petrochimice de la Onești, la combinatul de îngrășăminte azotoase de la Roznov și la uzina de envelope de la Poștești-Leordeni pentru a lucra în aceste importante unități ale industriei chimice. Ei sint tineri absolvenți ai școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maștri ce aparțin Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei.

În același timp au plecat să lucreze în industria petrolieră peste 500 de sondari, rafinori, mecanici de utilaje, precum și numeroși sudori electricieni, cazangii etc.

Cele 19 școli din această rețea au fost absolvite anul acesta de peste 2.300 muncitori și tehnicieni care vor lucra în diferite specialități din industria petrolului și chimiei.

Pentru anul de învățămînt la Onești se construiește un mare complex școlar petrochimic, iar pe lingă școala din Ploiești un nou grup social.

Un succes de seamă al voleiului românesc: Echipa „Rapid” a cucerit „Cupa campionilor europeni” (Amănunte în pag. 3-a)

La Costinești a prins viață, începînd de ieri

Orășelul studentesc

7 eri pe litoralul însorît al mării a prins viață orășelul studentesc Costinești. L-au inaugurat, ca și în alți ani, cu voioșia lor, peste 1000 de tineri studenți sosiți în tabără din toate centrele universitare ale țării, precum și colegii din țări prietene. Veștile din Costinești, cu ulițe strîmte și înglodate și-a schimbă în ultimii ani cu totul înfățișarea. El a devenit o stațiune în adevăratul înțeles al cuvîntului, cu străzi largi, asfaltate, încheneruri cu flori și clădiri zvelte. Costinești este astăzi și el perla în siragul aruncat de-a lungul hotarului dintre plaja de aur și azurul verde întunecat al cîmpurilor de ape mișcătoare. Anul acesta, la Costinești vor petrece plăcute zile de vacanță mai bine de 5000 de studenți. Primii s-au instalat ieri în vile și corturi, au populat nisipul plajei și au făcut cunoștință sau au revăzut marea. Timp de 12 zile ei se vor bucura de minunate condiții de odihnă și recreere instructivă. Alți studenți le vor lua apoi locul în seriile următoare ca răsplăt bine meritată a eforturilor depuse în lunile de studiu încordat în amfiteatrele, bibliotecile și laboratoarele facultăților. În carnetele studenților Chlorn Ion (Agronomie-Craiova), Beștelu Marin (Fiziologie-București), Pîntea Ramona (Medicină-Cluj), Munteanu Dorcel (I.S.E.-București) și ale altor tineri aflați aici în tabără sint trecute numai note mari, obținute la absolvirea anului universitar.

Apoi, am stat de vorbă despre teatru, despre cărți, despre filme și concerte, fetele mele făcînd observații critice substanțiale și înțelepte, dintre care cea mai des repetată începe cu vorbele: „noi nu prea găsim bilete, noi nu prea reușim să ajungem, noi... noi”. Și în această direcție, a unor inscripții ce trebuie să ne dea de gîndit, n-am auzit nici o clipă cuvîntul „eu”, ci acest colectiv „noi”, acest tonic și puternic „noi”, expresie mărețată a unei morale și a unui timp fără pereche în istorie.

Fiindcă fiecare fată din brigada era un „eu” profund individualizat, cu un profil propriu, dar în brigadă, toate, sub pecetea acestei responsabilități și forțe colective, păreau — și aveau într-adevăr — puteri înecate.

O dată, de mult, un bătrîn pădurar mi-a spus că în pădure un copac are și forța lui și a tuturor arborilor la un loc...

I. STĂVĂRUȘ (Continuare în pag. a 2-a)

Șuvoiul binefăcător de apă a pătruns prin canalele de irigații pe ogarele colective. Foto: P. GRIGORE

Tinerete, prosepime, actualitate

La Teatrul de vară din parcul „I. V. Stalin” s-au adunat sute de oameni. Are loc spectacolul festiv de închidere a celui de-al șaselea concurs al formațiilor de artiști amatori, faza pe orașul București.

Decor : un superb astăziț, de soare, hăvuzurile, lacul. În depărtare, turlele Casei Școlii.

Se lasă înserarea. Luminele orbitoare, feeria lor, învârtite scena. Se ridică cortina...

„Salut, lumină de victorie!” Șaizeci de voci stăpânite de fiul recunoștinței pentru partidul iubit vibrează într-o armonie deplină. Coriștii de la Uzinele „Republica”, câștigătorii primului loc în cadrul concursului, deschid spectacolul festiv. Măiestria artistică, curcubă după îndelungii ceasuri de pregătire, primește răsplată binemeritată — a plauzele furtivoase ale spectatorilor.

Poate că nici o altă formație artistică nu prezintă mai multă bogăție, câtărea de slavă adusă partidului așa cum o face corul. Numărul mare de artiști care intră în alcătuirea lui imprimă din forța maselor, o transmită din nou, pe planuri artistice ridicate. Ca formație artistică largă corul devine un simbol. Când scena era plină de glasurile coriștilor de la „Republica”, când văzându-l văzura melodia, simțea forța muncitorilor, țării lor morale, dragostea lor pentru partidul iubit. Iar inimile ascultătorilor se uneau cu cele ale coriștilor, se împleteau cu melodia cîntecului.

Că, într-adevăr, corul este o formație artistică cu puternice legături în masă ne-o spun cifrele. La faza pe oraș au concursat 24 de formații corale. O simplă operație aritmetică ne duce la cifra de 1.200 de artiști care activează în aceste formații artistice atât de prețioase.

Brigăzile artistice din întreprinderile și instituțiile din Capitală prezente în concurs au subliniat odată mai mult valoroasa contribuție a acestora la educarea comunistă a oamenilor.

„Pe scenă și-a făcut apariția brigada artistică a Uzinelor „Tudor Vladimirescu”. Interpreti sînt tineri muncitori din uzină.

Apariția lor este surprinzătoare. Dialogul purtat „între fete”, susține că Dobrin Barbu nu știe să folosească masca de sudură, iar închinatul Nitu Mircea — ciocanul. Te îndeamnă gîndul la o sîpuneală zdravănă a celor ce nu și cunosc unelele de muncă, mai ales după ce Dobrin Barbu prinde masca de sudură de capătul de sus al ei, demonstrînd astfel că fetele au avut dreptate.

Vocile se unesc. Fetele nu mai fac opinie separată. În sfîrșit, dezlegă „enigma”: la ce-i trebuie sudurului Barbu o mască de sudură, cînd la „Tudor Vladimirescu” aceasta

Orășelul studentesc

(Urmare din pag. 1-a)

bără o cazare bună, mîncare gustoasă. S-a proiectat să se desfășoare și un pogat program cultural sportiv. În clubul studențesc înzestrat cu bibliotecă, o bogată discotecă, săli de șah, ping-pong, jocuri distractive etc., studenții vor petrece clipe plăcute auzind concerte, vizionînd spectacole și filme, participînd la concursuri „Cine știe, câștigă”. Fiește, doritorii se vor întrece pe terenurile de sport amenajate pentru ei. Nimic nu le lipsește studenților veniți în tabăra de pe litoral pentru a petrece zile de odihnă și destindere de neuitat. Și fiecare dintre studenții știe că toate acestea, ca întregul lor viață fericită pe care o trăiesc astăzi, o datorază partidului. Recunoștința și-o dovedesc prin notele tot mai bune care se aliniază în fiecare an în carnetele lor de studenți.

operație se face cu mijloace automate iar lumina orbitoare este închisă înăuntrul aparatelor? Automatizarea introdusă tot mai mult în întreprinderile noastre și-a găsit astfel o transpunere artistică mult gustată de public.

Brigada artistică de agitație a Casei de cultură „Grivița Roșie” — o altă câștigătoare a concursului — a știut să cînte transformările acestor raion al Capitalei care pe zi ce trece devine altul, mai frumos și niciodată. La fel, brigada artistică de agitație a Spitalului nr. 9 a prezentat fragmente din program care au încântat prin prosepime și talent.

Cele 26 de brigăzi artistice de agitație care au evoluat în finala concursului surprind

Insemnări pe marginea concursului artiștilor amatori din Capitală

preocupările tineretului nostru din uzine și instituții, aduc pe scenă suflul proaspăt al fațelilor cotidiene.

34 sînt formațiile de dansuri participante la concurs. Dansurile românești în care armonia mișcărilor, vioiciunea lor și costumația atât de febrilă, — ne referim mai cu seamă la dansul din Făgăraș executat cu deosebită de tinerie de la Casa de cultură a raionului 1 Mai sau la Nunta din Oaș — cu o interpretare firească, plină de o culoare a locului — de tinerii dansatori din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, — au stîrnit pe drept cuvînt admirația.

Dansatorii de la Uzina „Kirov” câștigă, și ei ai primului loc, au interpretat cu deosebit talent un dans ucrainean.

Din seria soliștilor instrumentiști desprindem pasivna în interpretare, nuanțele izvoirite dintr-un autentic talent al interpretului flautier Draguț Florica, (P.T.T.R.) și nolo la nai interpretat de Dobre Tu-

dor (Casa de cultură a raionului N. Bălcescu). Ar fi bine ca astfel de formații să se înființeze în mai multe întreprinderi și instituții.

Un loc aparte îl ocupă „performera” concursului — orchestra de mandoline a Poștei Centrale care a interpretat cîntece de pe Volga în aranjamentul lui Anatol Albin. În rîndul celor 30 de membri ai orchestrei se află tineri talentați ca Teoharia Robu, telegrafist, Petru Deval, tehnician, Utaie, Negre și Garcia.

Cîștigătorii ai concursului în anii 1953, 1954 și 1955 ei vor cu acest prilej să reediteze și în 1961 performanța — adevărata carte de vizită a strădăniilor lor.

O altă parte a spectacolului, mult apreciat de public, a fost programul orchestrei de muzică ușoară a Uzinelor „Electronica”. În parcul de cultură cîntecele românești au răsunat alături de cele rusești și spaniole. Doctorița Caramera Elena Vrabie a încântat spectatorii cu Sevillana și Andalusia; tînăra elevă Lidia Domencu cu vestitul cîntec ucrainean Haneza, ingineră chimistă, specialistă în tranzistori — Berindei Ecaterina, cu variate bucchi de muzică ușoară și, în sfîrșit, Margareta Pîslaru care prin cîntecele ei a obținut admirația spectatorilor. Pasivna concurenților poate fi bine redată de spusele ei: „Sînt extrem de fericită că am obținut premiul I. Sînt foarte fericită”.

Desfășurarea spectacolului festiv de închidere a celui de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori din Capitală, faza pe oraș, a fost o demonstrație care adevărate că în anii noștri socializării arta cunoaște o înflorire fără precedent, o adevărată renaștere. Cele 40 orchestre simfonice, de muzică ușoară, mandoline și fluterat, cele 24 formații corale, 34 de formații de dansuri și grupuri solistice, cei 21 soliști instrumentiști și 34 soliști vocali care s-au întrecut în faza pe oraș în concursul artiștilor amatori arată nescutal talent al poporului nostru, iubitor al frumuseții.

ROMULUS ZAHARIA

A înserat. Echipa se înforțează în sat, după o zi de muncă în grădina colectivei din comuna Brănești, regiunea București.

Foto: GR. PREPELIȚA

Se pregătesc pentru examenul de admitere în învățămîntul superior

În aceste zile mii de tineri muncitori și „maistri din fabrică”, specialiști în tranziții — Berindei Ecaterina, cu variate bucchi de muzică ușoară și, în sfîrșit, Margareta Pîslaru care prin cîntecele ei a obținut admirația spectatorilor. Pasivna concurenților poate fi bine redată de spusele ei: „Sînt extrem de fericită că am obținut premiul I. Sînt foarte fericită”.

Desfășurarea spectacolului festiv de închidere a celui de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori din Capitală, faza pe oraș, a fost o demonstrație care adevărate că în anii noștri socializării arta cunoaște o înflorire fără precedent, o adevărată renaștere. Cele 40 orchestre simfonice, de muzică ușoară, mandoline și fluterat, cele 24 formații corale, 34 de formații de dansuri și grupuri solistice, cei 21 soliști instrumentiști și 34 soliști vocali care s-au întrecut în faza pe oraș în concursul artiștilor amatori arată nescutal talent al poporului nostru, iubitor al frumuseții.

Impărțiți pe grupe, după nivelul cunoștințelor, viitorii studenți se pregătesc la obiectele la care vor da examen. Candidații la concurs participă la lecții, consultații, fac experiențe de laborator etc.

Rodnic schimb de experiență

În lumina documentelor recente plene a partidului nostru. Comitetul raional U.T.M. Fălțiceni a organizat zilele trecute la G.A.S. Liteni un schimb de experiență de tineri crescători de animale.

Au luat cuvîntul mulți tineri crescători de animale, care au împărtășit participanților din experiența lor. Oaspeții muncitorilor de la G.A.S. Liteni au vizitat apoi tabăra de vară de la punctul Silistei. Aici li s-au dat explicații de către inginerul Vintur Iile privind organizarea muncii în sectorul zootehnic și în special despre munca brigăzii de tineret condusă de către maestrul Viorela Doroftei.

Din cele văzute și din discuțiile purtate tinerii participanți la acest schimb de experiență au avut multe lucruri interesante de învățat. Așa, de exemplu, tînărul Brezan Constantin de la G.A.C. Rotunda și-a propus, ca dată întors acasă la locul de producție, să aplice în viața cele mai bune metode de muncă aflate aici, ajutînd în felul acesta la creșterea producției de lapte și carne.

GAVRIL CONSTANTIN și MITOCARU IOAN activiști ai Comitetului raional U.T.M. Fălțiceni

Comunistul în linia întâia, în inima insurseciei armate, conducînd lupta ostașilor și a gîrzilor patriotice, în acel august fără iltare. Comunistul în ultimele, grelele luni ale anului 1944, luptînd cu reacțiunea înscăunată în guvern, cu moșierimea, cu foamea, cu ruina, cu dezorganizarea. Comunistul, sufletul giganticelelor manifestații populare care au dus la instaurarea primului guvern democrat din istoria țării... Acest portret, realizat prin imagini vii, dinamice, se conturează în film, pregătînd reflectarea evenimentelor istorice care au urmat: întronarea Republicii, fătura Partidului unic al clasei muncitoare, naționalizarea... Străbătînd an de luptă în imagini de cîteva secunde, filmul ne aduce în strictă actualitate, la ziua de astăzi a patriei: cu șeelele ei impetuoză, cu furmele și coșurile de uzină, pe dimpurile goale pînă țeri, cu palatele ei de cultură cu tractoarele arînd ogoare înfrîcșite, cu locuințe însoțite în care stau muncitorii.

În sensul cel mai îngust, „Imagini ale unui trecut glorios” este filmul despre Muzeul de istorie a partidului. Dar cine l-ar putea considera doar în aceste limite? Tezaurul de idei și sentimente cu care te înzestrea, încercîndu-se să afecțiveze depășește cu mult sfera unui documentar care te poartă printre expozite. Iată, camera fotografică a surprins ochii unui copil: în 1961, un pionier privește în interiorul unei celule din Doftana. Vasăzică, aici și așa erau închîși tovarășii, cei mai buni dintre cei buni. E surprindere, minie, durere, ură, toate la un loc și ceva indescriptibil în plus, amestec de naivitate și înțelegere constientă în descoperirea acestui univers de care-l despart 17 ani; nu mult, dar destul ca să fie pentru el o lume de pe alte tărîmuri. Ajunge să vezi expresia acestei priviri de copil, „teribilă și sfîșietă”, care a trecut dintr-o parte din zătreala de învîțare a trecutului — cum arată comentariul sobru, semnat de Eugen Mandric — și realizezi, dintr-odată, distanța ce ne separă de epoca „Bălaurului” și ai săi.

Mai este ceva, un lucru ce ține de concepția generală a filmului. Tu, spectator ești și unul din eroii lui. Tu treci dintr-o sală în alta, tu ascuți explicațiile ghidului sau ale posterităților. Realizatorul filmului a pus în valoare o idee de pref: muzeul e o scoală uriașă, cu milioane de elevi iar tu, cel din sala cinematografului unde urmărești proiecția, ești unul dintre aceștia.

„Imagini ale unui trecut glorios” este un film care face parte din zătreala de învîțare din care nu se poate lipsi viitorul.

STEFAN IUREȘ

IMAGINI ALE UNUI TRECUT GLORIOS

ale celor 16 imagini pe secunda, sînt intercalate între fotografii, stampe și tablouri, înviind epoca, făcînd pregnant pentru omul de azi realitățile vieții părinților și bunicii săi; în sfîrșit, documente din arhiva națională de filme, servențe din jurnalele de actualități ale ultimelor decenii completează această viziune cinematografică, de o importanță care nu poate scăpa nimănui. Filmul nu este un curs sistematic de istorie, dar cu ajutorul lui înțelegi foarte bine de ce în viața poporului nostru nașterea partidului unic al clasei muncitoare, insursecia populară condusă de el și victoria socialismului în România au fost strict necesități istorice.

Să urmărim cîteva momente din film. Acea ființă ciudată, arătarea aceea înspăimîntătoare care apare dintr-un adînc fără fund nu are nimic supranatural, nu vine din iadul din basme, ci dintr-unul concret: este un om care urdește din pușca petrolier, un muncitor petrolier din România oferite poporului, lumina nestînsă a culturii pentru toți — însuflețesc activ vocarea. Rădăcinile prezentului acolo sînt, în mandatele deputaților votînd Inteneierea Partidului Comunist din România.

Perioda greilor încercări prin care a trecut partidul de la „Ordonanța definitivă” în procesul comunistilor (Dealul Spirii) pînă la insursecia armată populară, organizată și condusă de partid, apare în „Imagini ale unui trecut glorios” în adevărată sa semnificație: orîd de mar și de dureroase erau ioviturile primite, orîd ar fi sîngerat din rîni niciodată lăstate să se închidă, clasa muncitoare, poporul muncitor nu se mai îndoaie de izbîndă. Lupta de clasă, Inverșunată, fără răgaz, trebuia să ducă la smulgerea puterii din mîinile exploataitorilor, la victoria revoluției. Comunistii pentru aceasta trăiau, pentru aceasta înfruntau temnițele, schingiurile, plutoanele de execuție.

Călăii puteau să scrie de zeci de ori cînticul „omor scuzabil” pe foile de deces ale celor ucîși la Grivița și și acest foa înundă întreg ecranul; puteau să pună mii de lacăte și zăvoare noi pe ușile îmbrîtimate ale celulelor Doftanei (iată-le defilînd într-o tăcere

i-au adus. Foamea — niciodată potolită, foamea era pasul greu, foamea naște sciteia revoltelor.

Mărturiile, mărturiile... Poporul cerea pîmînt (1907) prima moarte. Cereea pace (Galați 1918) prima moarte. Cereea pline (13 decembrie 1918), prima moarte.

Nu se mai putea! 8 mai 1921. În film, acordurile Internaționalei răsună însoțind imaginea unei machete — casa din str. Ionici și a unui tablou — delegații și mandatele în mîini, votînd afilierea la Internaționala Comunistă. Dar pentru noi totul se însuflețe-

CRONICA FILMULUI

ște. Tot ce se face astăzi, bucuria vieții noastre — munca liberă și demnă, belugul înzător către cei care-l făuresc, frumusețile munților și mării oferite poporului, lumina nestînsă a culturii pentru toți — însuflețesc activ vocarea. Rădăcinile prezentului acolo sînt, în mandatele deputaților votînd Inteneierea Partidului Comunist din România.

Perioda greilor încercări prin care a trecut partidul de la „Ordonanța definitivă” în procesul comunistilor (Dealul Spirii) pînă la insursecia armată populară, organizată și condusă de partid, apare în „Imagini ale unui trecut glorios” în adevărată sa semnificație: orîd de mar și de dureroase erau ioviturile primite, orîd ar fi sîngerat din rîni niciodată lăstate să se închidă, clasa muncitoare, poporul muncitor nu se mai îndoaie de izbîndă. Lupta de clasă, Inverșunată, fără răgaz, trebuia să ducă la smulgerea puterii din mîinile exploataitorilor, la victoria revoluției. Comunistii pentru aceasta trăiau, pentru aceasta înfruntau temnițele, schingiurile, plutoanele de execuție.

Călăii puteau să scrie de zeci de ori cînticul „omor scuzabil” pe foile de deces ale celor ucîși la Grivița și și acest foa înundă întreg ecranul; puteau să pună mii de lacăte și zăvoare noi pe ușile îmbrîtimate ale celulelor Doftanei (iată-le defilînd într-o tăcere

Incepînd de miine la cinematografele

MAXIM GORKI ȘI MIORIȚA

Noul film românesc

IMAGINI ALE UNUI TRECUT GLORIOS

Cu echipa de filmare în munți.

Foto: N. STELORIAN

Studenți la practică în producție

Maș mult de 400 de studenți de la instituturile politehnice din București și Brașov fac în prezent practica de producție la uzinele „Steagul Roșu” și „Ernst Thalmann”. Lucrînd alături de constructorii de auto-camioane și tractoare, studenții au prilejul să învețe din experiența acestora, să pună în practică cunoștințele teoretice înșuite pe băncile instituțelor.

Pentru a putea să cunoască temeinic procesul de producție din aceste uzine, pentru a-și însuși o serie de deprinderi practice, viitorii ingineri sînt sprîjiniți tîndeaproape de muncitori. În afară de munca în producție, studenții își completează zilnic carnetele de practică, string materiale care vor fi valorificate în lucrările științifice sau de diplomă, participînd, alături de tinerii din aceste uzine, la acțiuni culturale, artistice și obștești.

(Agerpres)

Doveste despre satul nostru

În ziua aceea, copiii de la grădinița colectivei erau dornici să asculte o poveste. Se săluseră să se joace prin curtea largă, acoperită cu iarbă pufoasă, se săluseră de jucării și de leagăne. Obosiseră și voiau să asculte o poveste. S-au adunat cu toții la umbra pălului din curte, în jurul educatoarei, în jurul „tovarășei”, cum îi spun ei cu toții.

Tovarășă spune-ne o poveste, se rugară ei dragătoși.

— Pe care să v-o spun? Le știți pe toate. Miine ne sosește niște cărți de povești și atunci o să vă spun altele noi.

— Spune-ne pînă atunci o poveste pe care o știi matală.

„Tovarășă” rămase pe gînduri.

N-avea încotro, trebuia să le spună o poveste, altfel nu scăpa de ei. Dar ce poveste să le spună? Trebuia să inventeze ceva așa cum mai făcuse de a-fitea ori. Se gîndi puțin și începu să vorbească.

— Uite, copii, vă spun o poveste, și voi o să mă ascultați cuminiți, da?

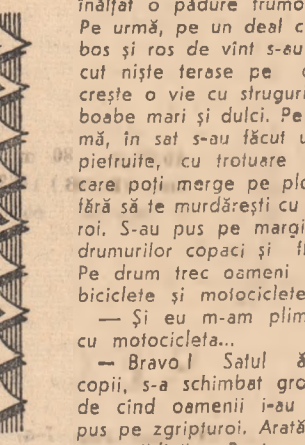
— Da, aprobară copiii.

— Uite, era odată un sat așezat într-o cîmpie cunoscută și urilă, dogorită vara de călduri grozave, iar iarna de geruri aspre. Satul era tare urit. Era plin de cocoaba mici, făcute din pîetrie sau pămînt, lărate garduri între ele, n-aveau ferestre, unele nici uși. Drumurile erau pline de noroaie sau de praf. Tare prost trăiau oamenii aceia și tare amărîți erau. Și erau așa pentru că se aflau sub stăpînirea unui zgripțor care hain la suflet, care-i bătea cu biciul și-i punea toată ziua la jug. De fapt, zgripțorul acela nu era un zgripțor ci acela din basme, ci unul care avea și el un chip de om, și chiar nume de om: îl cheama Buduc. Numai că sufletul lui era tare hain și negru. Și așa de rău era zgripțorul cu oamenii, că dacă încerca unul dintre ei să ridice furca spre el sau cuvîntul, îl biciuia pe loc și-l încheia într-un beci întunecos. Oamenii sufereau mult, tare mult.

Dar într-o zi, în satul ăsta a venit...

— A venit Făl-irumos! — strigă cineva, un copil mai perspicace.

— Și prefăcu supărăt educatoarea, n-are rost să-l mai spun.

Oamenii au ascultat cuvîntul înțelept al partidului și l-au urmat cu mare dragoste și încredere. Asta e povestea, copii.

Copiii sînt mulțumii de poveste. Și toți ar vrea să mai spună și ei ceva.

— Tovarășă, zice unul, satul ăsta din poveste seamănă cu satul nostru.

— Da, zîmbește educatoarea cu înțelef. S-ar putea să fie chiar ăsta.

— Și noi am pus flori pe marginea soselei. Am mers și la pădurea ala nouă.

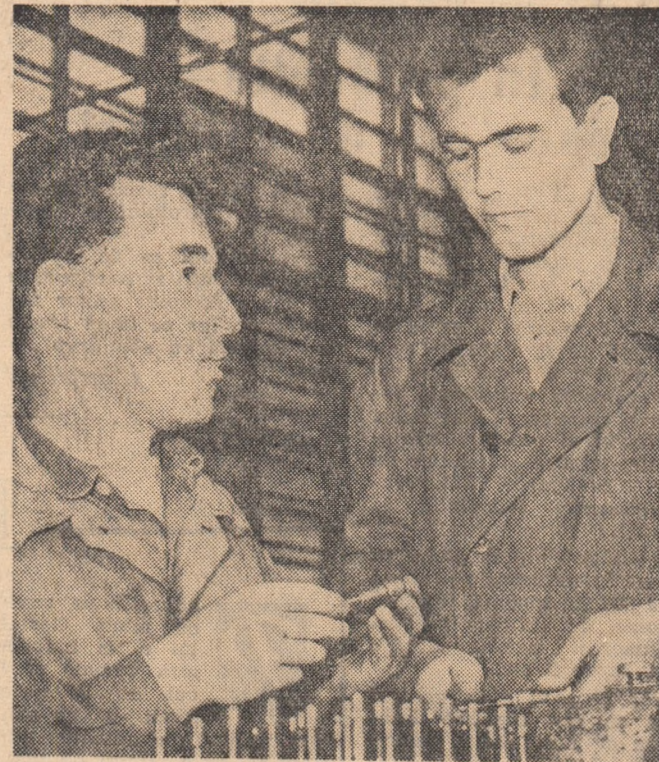
— Tovarășă, și noi ne-am făcut casă nouă.

— Și noi.

— Și noi.

— Bravo, spuse educatoarea bucuroasă. Acum hai să mergem la masă, copii!

MARIN IANCU NICOLAE

Ajutorul între tovarășii de muncă e toldeana bine venit. Și utemișii Baciu lui și Voica Gh. din secția rodaj a Uzinelor I. C. Fri-mu Sînea discută de multe ori împreună despre modul în care pot executa elementii de cea mai bună calitate pentru pompa de injecție a tractoarelor.

Foto: N. STELORIAN

Turneul orchestrei de muzică ușoară cehoslovacă condusă de Jiri Prochazka

După ce a prezentat 13 concerte prin diferite orașe din țara noastră, orchestra de muzică ușoară din R.S. Cehoslovacă, condusă de Jiri Prochazka, a sosit în Capitală. Sîmbătă seara, la Teatrul de vară „23 August”, orche-

stra a susținut primul concert în fața a numeroși bucureșteni, repurtînd un frumos succes. Formația cehoslovacă va mai da un concert la București, după care își va continua turneul în stațiunile de pe litoral.

(Agerpres)

SPORT

Echipa „Rapid“ a câștigat „Cupa Campionilor Europeni“

Pentru a nu vă face emoții, în să vă comunicăm de la bun început că împreună cu echipa de volei a Rapidului va sosi la Moscova Cupa de Campioni Europeni, pe care voleibaliștii noștri au câștigat-o astăzi în întrecerea cu sportivii clubului central T.S.K.A. Rezultatul final 3-2.

Prima set, Rapidul l-a câștigat cu 17-15. Sportivii sovietici au luptat însă cu voință extraordinară și în cel de-al doilea set și-au arătat pe deplin valoarea învingând cu 15-9. Al treilea set a aparținut tot lor. În ultimele două seturi însă voleibaliștii de la Rapid au fost net superiori. Cel mai important set a fost ultimul. Momentul hotărâtor a început de la scorul 8-8. Drăgan, Plocon, Nicolae fac un joc extraordinar și cuceresc punct cu punct victoria.

De remarcat că voleibaliștii noștri ar fi avut posibilitatea să câștige poate mai... rapid dacă n-ar fi pierdut

multe servicii (se spune că pe învingătorii nu-i judeci, așa că...).

Marele merit al trăgătorilor noștri a fost mai ales în ultimele două seturi când au reușit să evite blocajul excepțional de bine organizat al echipei sovietice. Dându-și seama că nu e nevoie totdeauna să tragă la o a treia

venși special pentru a asista la meci, suporteri înfăcrați.

Interesant de menționat că după meci spectatori sovietici l-au felicitat pe... colegii lor, spectatori din R.P.R., care prin entuziasmul lor au susținut permanent echipa Rapidului.

Imediat după terminarea jocului, câpitanul echipei noastre, Horațiu Nicolae, țerici ne-a declarat: „Știm că va fi un meci foarte greu și sint bucuroși că am câștigat. A fost o luptă dificilă, dar ne-am dovedit a fi un colectiv omogen, amicită de dorința de a învinge“.

În sala de sporturi a T.S.K.A.-ului a răsunat imnul R.P.R. Jucătorii ferocivii romini li s-a înaltat Cupa de Campioni care pînă la editia următoare a Cuplei Campionilor Europeni va fi păstrată la noi în țară.

AL. S.

Corespondență telefonică din Moscova

mlage, jucătorii Rapidului au folosit în mod mai creator pozițiile de tras cucerind puncte valoroase.

Cuvinte de laudă merită antrenorul echipei, Gheorghe Petrescu, precum și toți jucătorii Rapidului, care au fost viu aplaudați de moscovitii.

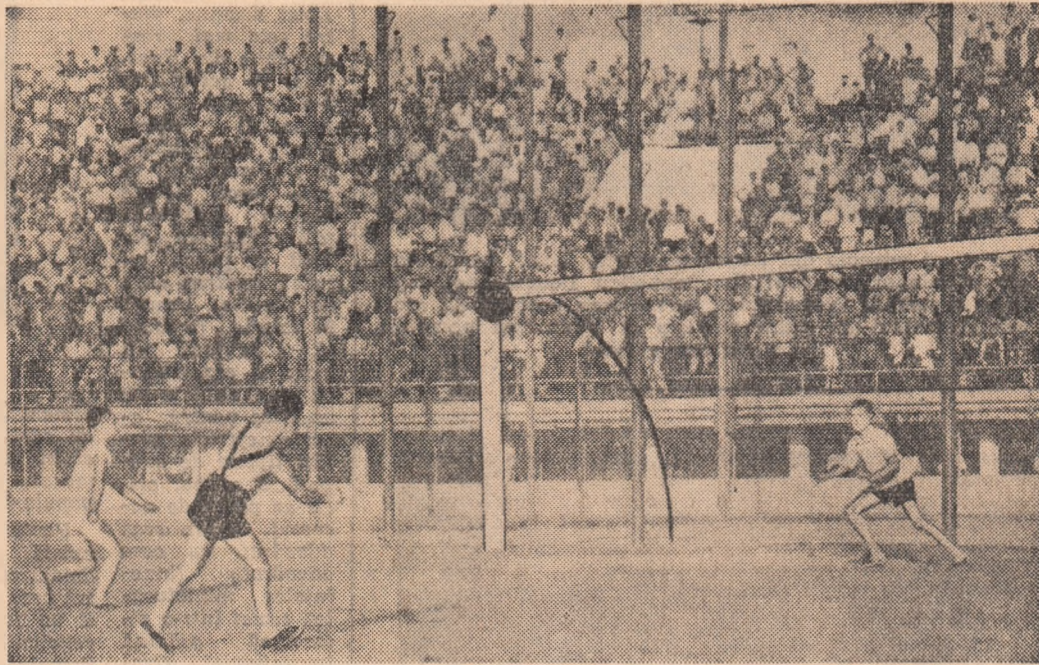
De cîntel voleibaliștii de la Rapid au avut în persoana celor 30-40 turiști romini, lucrători ai C.F.R.-ului,

Întîlnirea dintre atleții romîni și bulgari

SOFIA 15 (Agerpres). — Cu o aruncare de 56,64 m stîlîșea Maria Diță a stabilit un nou record romin și cea mai bună performanță mondială a anului, în prima zi a meciului atletic, ce are loc la Sofia între selecționatele R.P. Bulgaria și R. P. Romîni. Maria Diță a îmbunătățit cu peste 2 m propriul său record republican.

În alte cîteva rezultate tehnice: bărbați: 100 m: Bicovarov (R.P.R.) 10"6/10; 110 m garduri: Bojnov (R.P.B.) 14"9/10; 400 m: Dimitrov (R.P.B.) 49"1/10; 1500 m: Vamoș (R.P.R.) 3'45"9/10; 10.000 m: Grecescu (R.P.R.) 30'43"6/10; 3.000 m obstacole: Peov (R.P.B.) 9'00"2/10; Înălțime: Forumb (R.P.R.) 2,02 m; scorul după prima zi: R.P.B. — R.P.R.: 64-54.

Femei: 100 m: Ioana Petrescu (R.P.R.) 12"1/10; 400 m: Florica Grecescu (R.P.R.) 56"9/10; lungime: Iorgova (R.P.B.) 6,12 m; suliță: Diță (R.P.R.) 56,64 m; — nou record romin (vechil record 54,33 m); greutate: Roth (R.P.R.) 15,62 m; 80 m garduri: Kerkova (R.P.B.) 11"3/10; echipa R.P. Romine conduce cu 35-31.

Speranțele... Rapidului

Foto: V. RANGA

U. R. S. S. — S. U. A. la atletism

Noi recorduri mondiale și europene

Pe stadionul „V. I. Lenin“ din Moscova a avut loc sîmbătă cel de-al treilea meci dintre echipele reprezentative de atletism ale U.R.S.S. și S.U.A. La ora cînd s-a dat startul în primele probe în

tribuna stadioului se aflau peste 50.000 de spectatori și aproape 300 de ziaristi veniți din diferite țări ale lumii să asiste la acest eveniment sportiv. În ciuda timpului foarte călduros prima zi de întrecere a fost marcată de cîteva excepționale performanțe, înregistrîndu-se trei noi recorduri mondiale și două recorduri europene. Atletii sovietici, că Tamara Press a doborât recordul lumii la disc cu o aruncare de 57,43 m îmbunătățind cu 28 de cm propriul său record. Celelalte recorduri au fost stabilite în probe de ștafetă 4x100 m. La bărbați echipa S.U.A. — 39"1/10 a corectat recordul mondial cu 4 zecimi de secundă, iar cea a U.R.S.S. — 39"4/10 cu o zecime, recordul European. În ștafeta feminină recordul lumii a fost îmbunătățit de echipa S.U.A. — 44"3/10 cu o zecime de secundă.

După prima zi de concurs la femei conduce selecționata U.R.S.S. cu 31-21 puncte, iar la bărbați echipa S.U.A. cu 64-54 puncte.

(Agerpres)

Boxerii romini au câștigat pentru a doua oară „Cupa orașelor balcanice“

A luat stîlșit „Cupa orașelor balcanice“ la box. Reprezentanții echipei orașului București s-au clasat pe primul loc la 6 din cele 10 categorii, cîștigînd pentru a doua oară această competiție. Boxerii bulgari au obținut două medallii de aur iar reprezentanții orașelor Atena și Istambul cîte o medalie.

La rezultatele tehnice înregistrate în finalele destăruate pe stadionul Republicii (în ordinea categoriilor): Ciucă (B) B. P. Panolov (S); Mindranu (B) B. P. Costarolos (A); Pătrascu (B) B. P. Teș Orlan (D); Pilicov (S) B. Deschicere Dinu (B); Yalcinkaya (I) B. P. Baciu (S); Mikail (A) B. P. Paiev (S); Stoianescu (B) B. abandon Alipev (S); Decca (B) B. P. Manolov (S); Pandov (S) B. P. Ivan (B); Ilie Alexandru (B) B. abandon Polikandriotis (A).

Clasamentul final al „Cuplei orașelor balcanice“: 1. — București 32 puncte; 2. — Sofia 25 puncte; 3. — Atena 14 puncte; 4. — Istambul 13 puncte.

(Agerpres)

Urmista Dobre loane de la întreprinderea „Tehnica textila“ din Capitală este muncitoarea frunțoasă. Ea își depășește sarcinile de plan cu 16 la sută

Ansamblul iugoslav „Branko-Krsmaric“ a sosit în Capitală

Sîmbătă dimineața a sosit în Capitală ansamblul Asociației culturale-artistice „Branko Krmarovic“ a Universității din Belgrad.

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, ansamblul va prezenta spectacole în Capitală, precum și în alte orașe. Acest turneu este un răspuns la cel făcut de ansamblul artistic al Uniunii Tineretului Muncitor, cu puțin timp în urmă, în R.P.F. Iugoslavia.

Vizitele delegației Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie din Turcia

Ministrul Comerțului, Gogu Rădulescu, a primit sîmbătă la amiază pe membrii delegației Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie din Turcia, în frunte cu domnul Buktaş Mucahit.

A fost de față Mihai Ciobanu, președintele Camerei de Comerț a R.P. Romine.

A avut loc un schimb de vederi cu reprezentanții cercului de afaceri și industriale din Turcia cu privire la posibilitățile de dezvoltare a schimburilor economice dintre cele două țări.

În ultimele zile oaspeții au vizitat în Capitală mai multe unități industriale: uzinele „23 August“, „Republica“, „Clement Gottwald“, „Electronica“, Fabrica de confecții și tricotate, noua fabrică de mobilă din Militari. La Ploiești membrii delegației au vizitat Uzina de utilaj petrolier „1 Mai“, iar la Brașov, Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann“. Oamenii de afaceri și industriașii turci s-au interesat îndeaproape de procesele tehnologice și caracteristicile tehnice ale produselor realizate de aceste unități, și de exportul lor în diferite țări ale lumii și de posibilitățile de livrare a acestor mărfuri în Turcia.

(Agerpres)

TELEGRAMS EXTERNE

ÎN DRUM DE LA ULAN-BATOR SPRE PATRIE

Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romine a sosit la Moscova

MOSCOVA 15 Corespondenții Agerpres transmite: Delegația de partid și guvernamentală a R. P. Romine condusă de tov. Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, care a participat la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol și la 40-a aniversare a victoriei revoluției populare mongole a sosit vineri seara la Moscova, în drum de la Ulan-Bator spre patrie.

Pe aeroportul Șeremetievo, delegația a fost întâmpinată de Alexandru Selepin, membru al C.C. al P.C.U.S., președintele Comitetului Securității de Stat, de activități al C.C. al P.C.U.S. A fost de față G. Ștolan, îmbrăcat cu afaceri ad-interim al R. P. Romine la Moscova.

Cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a delegației C.C.S. din R. P. Romine

MOSCOVA 15. — Corespondenții Agerpres transmite: La 15 Iulie, N. Guină, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romine la Moscova, a oferit o masă cu prilejul vizitei în Uniunea Sovietică a delegației Consiliului Central al sindicatelor din R. P. Romine.

Au luat parte V. Grișin, membru supleant al Președintelui C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al sindicatelor sovietice și alți membri ai Președintelui și secretariatului C.C.S. din U.R.S.S.

La masă au luat parte de asemenea, tov. Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, precum și Isac Martin, președinte al C.C.S. și ceilalți membri ai delegației C.C.S. din R. P. Romine.

În declarația făcută pe aeroportul din Londra, lui Gagarin a spus că duc cu sine cele mai frumoase amintiri despre primirea caldă pe care l-a făcut-o poporul englez.

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

SOFIA. La 14 Iulie a avut loc la Sofia un concert festiv în cadrul căruia au fost înalte premile laureatilor primului concurs internațional al tinerilor cîntăreți de operă care a început la 26 Iunie. La concurs au participat peste 100 de tineri cîntăreți de operă din 25 de țări, inclusiv din R. P. Romine.

Cîntărețea romină de operă Teodora Lucașcu distinsă cu medalia de aur a concursului a mulțumit în numele laureatilor pentru această înaltă distincție.

PHENIAN. — La 15 Iulie delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Democratice Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea și președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democratice Coreene s-a înapoiat la Phenian din vizita

Puterile occidentale au adus în impas conferința pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a făcut cunoscut, ședința din 14 Iulie a celor trei puteri s-a ținut sub președinția lui S. K. Farajkin, reprezentantul Uniunii Sovietice. Ea a durat o oră și jumătate. În acest timp au luat cuvîntul toți cei trei participanți la conferință.

Delegatul sovietic a arătat în cuvîntarea sa că delegații occidentale încearcă să inducă în eroare opinia publică și reurg în acest scop la denaturarea faptelor. El s-a ocupat amănunțit de cele trei probleme care prezintă importanță esențială pentru tratative. Acestea sînt — problema moratoriului, a numărului inspecțiilor și a organului executiv administrativ.

În toate aceste probleme, a spus delegatul sovietic, delegațiile occidentale se mențin la poziții realiste, apără argumente și teze respinse de mult de viață însăși. Poziția adoptată de reprezentanții occidentali în cadrul conferinței în probleme ca moratoriul arată că ei caută doar un singur lucru — după expira-

rea termenului moratoriului să obțină posibilitatea reluării făgăve a experiențelor cu arma nucleară.

Partea sovietică consideră că în condițiile existentei rețelilor propuse a tuturor de control, este cu totul suficient să se efectueze trei inspecții pe an pe teritoriul fiecărei părți participante la eventualul tratat.

În ce privește problema organului executiv administrativ, ținînd seama de situația care s-a creat în lume, guvernul sovietic a prezentat propuneri cu privire la Consiliul administrativ, alcătuit din reprezentanții celor trei grupuri de țări existente în prezent în lume — capitaliste, socialiste și neutre. Lipsii de simț realității, delegații occidentali refuză chiar să discute propunerea sovietică în această problemă.

Adoptînd o poziție vădit negativă în aceste probleme extrem de importante, delegații occidentali nu contribuie la succesul tratativelor și au adus în impas conferința celor trei puteri.

I. Gagarin și-a încheiat vizita în Anglia

LONDRA 15 (Agerpres). — În seara zilei de 14 Iulie, Iuri Gagarin a vorbit la rețeaua de televiziune BBC în cadrul unui program intitulat „Vizita prezentăm pe Iuri Gagarin“.

LONDRA. La 15 Iulie pilotul cosmonaut Iuri Gagarin, care a făcut o vizită de cîteva zile în Anglia, a plecat spre patrie.

Pe traseul de la ambasada sovietică și pînă la aeroportul din Londra zec de mii de londonezi l-au salutat cu căldură pe cosmonautul sovietic al Cosmosului.

În declarația făcută pe aeroportul din Londra, Iuri Gagarin a spus că duc cu sine cele mai frumoase amintiri despre primirea caldă pe care l-a făcut-o poporul englez.

„Un record de morți și răniți“

HAMBURG 15 (Agerpres). — În ultimul timp, relatează revista „Der Spiegel“, în rîndurile familiilor de muncitori din Germania occidentală se efectuează un sondaj în legătură cu „faptul macabru“ că în întreprinderile și santerele vest-germane mor zilnic circa 18 muncitori, ca urmare a accidentelor de muncă.

În economia vest-germană, scrie „Der Spiegel“, se înregistrează „un record de morți și răniți“. În ultimii zece ani 50.000 de oameni au fost ucși la locurile lor de muncă și peste 200.000.000 de oameni ai muncii au suferit diferite accidente. „Republica Federală se găsește în fruntea statisticii internaționale privitoare la accidentele de muncă“.

Guatemala: 500 țărani alungați de pe pămînturile lor

GUATEMALA CITY 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția Prensa Latina, peste 500 de țărani guatemalteci din localitatea Huiztil, provincia Escuinta, au fost alungați de pe parcelele lor de pămînt de către societatea americană, „United Fruit Company“. Întîmpinînd rezistența țărănilor, autoritățile au trimis împotriva lor unități militare care, făcînd uz de arme, au omorît cîteva țărani.

SE CERIȘUL

(Urmare din pag. 1-a)

niciorul de la cei avuți. Apoi, o parte din grîu trebuia oprit pentru sîmînță; așa încît din turli și mîmălișă nu ieșeau decît la parastea, cînd făceau femeile colaci să cîntesacă morții.

Da, cum iese astăzi la seceriș Gheorghe Constantin! În toamnă, pentru cele 420 zi-muneci lucrate în gospodărie cu nevasta l-au cîntat la împărțirea produselor 7560 kg porumb șiuleți, (6 cîntat pline în vîrf cu porumb au intrat atunci pe poarta fostului dijmăș) aproape 2.000 kg grîu, 6.000 lei și alte produse. Bogăția lui personală își are desigur izvorul în bogăția obștească, în averea comună a colecți-viștilor care crește an de an.

M-am depărtat pe șosea, ieșind din sat, înspre cîmpie, acolo de unde venea duzduțul tractoarelor. Se luminea bine și printr-o șiruire de pomi se vedeau primele roze țări de soare. Și iată-o deodată, largă, necuprînsă în mărfa ei, strălucind de aurul holderelor cîmpie colecți-viștilor. Colecți-viștii o priveau trăgînd în piept cu putere aerul răcorilor ai dimineții.

Aici, de seceriș răspundea brigada a întâia de cîmp condusă de Mihai Ciucă. Aproape jumătate din sat face parte din această brigadă. Alde Nea Torică, cu mina stîreșină la frunte, încercă să cuprîndă cît mai bine depășirile cu o privire mîndră de om care a trăit în acești ani din plin revelația propriei demnități. Mai alături, Anghel Marin dă indicații echipei. În echipa condusă de el se află și Ion Vedere, vecinul cu care s-a învărit o viață întreagă. Acum, cînd își amintesc, se încrunță cu necaz: „De mă, Ioane, că ai dracului și-a mai bălîi joc sărăcie de noi!“ I-am cunoscut și pe cei cu tractoarele. O brigadă formată din 11 țărani, toți ulti-miștii veniți de la S.M.T. Recea. De fapt toți acești 11 bărbați care nu trec de 25 de ani sînt din Tes-lui, feciori ai colecți-viștilor. Rădulescu Nicolae, frunțușul brigă-zii, un tînr cu ochii albaștri ca cicoreea din marginea cîmpiei, locuiește la numai cîteva sute de metri de aici, în capul satului, într-o casă mare și frumoasă, construită acum un an.

Cînd apare luceșorul, Rădulescu își dă drumul la tractor, trînd cocoșii satului, care prînd să bată deodată din aripi buimă-cii.

Era atunci a treia zi de seceră, și-uri de stoguri stăteau alinate ca niște mici castele de aur, iar printru ele tractoarele S.M.T.-ului răsturnau unele după altele braz-de edinci și drepte. Așa încît, cînd soarele începuse să răsă-ră de-abinelea, cîmpia se arăta în fața privitorilor împărțită în două părți: Una neagră, respîndînd parcă reînfrîntă, iar alta purtînd încă pe pieptu-i imens bogăția nesfîrșită a holderelor de grîu.

Mai încolo, la granița dintre negru și galben, două combine, pe lîngă care răsău încolo și încose oameni, stăteau gata de plecare. Și așteptarea nu dură mult. De îndată se cîmpia se

limpezi de pinza aburilor de rouă, cele două combine porniră să taie lanul adăugîndu-și cîntecul la cîntecul acela al tractoarelor intrate acum astăzi de bine în viața satului colecți-viștilor. Și tot atunci într-o altă parte a lanului, multimea de colecți-viștii cuprînsă și ei grîu cu secerile. Era aceeași cîmpie cu valuri calme de lanuri, cu ciocirlii țîșnînd în zare, cu cîntecul de pipalaci, dar tot odată o altă, o cîmpie a colecți-viștilor, străbătută de combine și tractoare, de seceri și coase min-uie cu o nestăvilită bucurie; bucurie izvorînd din inima unor oameni noi care au pășit cu încredere și hotărîre în îndemnul partidului pe adevăratul drum aducător de belșug.

Teatre

Teatrul „C. Nottara“, la Teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin“ (ora 20); „FINTINA BLAN-DUZIEI“, Teatrul pentru tînet și copii, la Teatrul de vară

din parcul „N. Bălcescu“ (ora 20) SCRISORI DE DRAGOSTE; Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase“ Sala Savoy (ora 20); „REVISTA 62; Concert expres O.S.T.A. la Teatrul de vară din Parcul „23 August“ (ora 20); Orchestra de

muzică ușoară „PROCHAZKA“ din R. S. Cehoslovăci; Cîrcul de Stat Alea Cîrcului (ora 18 și ora 20): Simfonia culorilor.

Cinematografe

REVISTA VISURILOR: Sala Palatului R.P.R., Patria, Înfrățirea între popoare, Miș-tre, Volga, București; FII ATENȚI, BUNICUȚO!, Ma-gheru, Elena Pavel, 8 Martie, Al. Sahia, 23 August; BUFO-NUL REGELUL: Republica, I. C. Frimu, Libertății; RO-SEMARIE: V. Alexandru; LA CAPĂTUL DRUMULUI: Popular, 30 Decembrie; FII BUN PÎNĂ LA MOARTE!: Lumina, Donca Simo; AERO-PORTUL NU PRIMESTE: Central, C. David; DUELUL:

Victoria, M. Eminescu; CE-RAȘELLA: M. Gorki; O ZI PIERDUTĂ — LASTARE ȘI TULPINE — PICTURA RU-SĂ — PINIȘOARA — FE-RIȚI-VA DE BRUCELOZA — NOUȚĂRI ÎN POLIGRA-FIE: Timpuiri Noi; Program special pentru copii (diminea-ța): EVGHENI ONGHIN (după amiază): 13 Septem-brie; LA ORDIN, SA TRĂ-IȚI: Tineretul, Drumul Se-rii; DIN NOU DIMINEȚA: Gh. Doja; MEXICUL CÎNTĂ: Cultural; MARELE CON-CERT: Al. Popov; CIRCUL: Grivița, G. Cosbuc; DRA-GOSTEA ȘI PILOTUL SE-CUND: V. Roaită, Arta; UN-VREAU SĂ MĂ ÎNSOR: U-nirea; VIKINGHI: Flacăra; AVIONUL PLEACĂ LA ORA

9: T. Vladimirescu; BATA-LIONUL NEGRU: Munca; CIELITO LINDO: Moșilor; PITICUL VRĂJITOR: 16 Fe-bruarie; STRADA SĂRACA: Ilie Pintilie; ȘEFUL DE GA-RĂ: 8 Mai; ÎN UMBRA LE-GII: Floreasca; LADY HA-MILTON: N. Bălcescu.

Manifestări sportive

FOTBAL — Stadionul Giu-lesii, ora 18: Rapid — Char-leroi (Belgia). CANOTAJ ACADEMIC — Lacul Snagov, de la ora 10: Regata internațională Snagov. CICLOTURISM — Parcul Sportiv Dinamo, ora 7,30: ple-carea la lacul Greaca.

Anunț

Școala profesională de ucenici a industriei textile din Lugoj anunță că exa-menul de admitere pentru anul școlar 1961-1962 va avea loc între 9-11 sep-tembrie. Informații privind con-dițiile de admitere se primesc la direcția școlii Lugoj, strada Bojnice nr. 22, telefon 6.

Universitatea „G. I. Parhon“ aduce la cu-noștința celor intere-sați că pe data de 15 Iulie au început cursurile de pregătire pentru candidații la concursul de admitere în învățămîntul superior pe anul universitar 1961-1962.

La Școala de înot de la Strandul tinerețului din Capitală.

VITROMETAN MEDIAS. produce ARTICOLE DE MENAJ. servirea de cusut, tort, vin, apă, salăbură. ÎNTR-O GAMĂ VARIATĂ DE MODELE. precum și abajoură, articole de alumina-t, ogăzari, pectori, produse cosmetice și de farmacie.

INTREPRINDEREA „Firul roșu“ TALMACIU-SIBIU. produce: ATA DE TRICOTAT, BRODAT, CROSETAT ȘI PENTRU DANTELĂ ÎN CULORI VARIATE. ATA DE CUSUT PENTRU STOFĂ LENJERIE MELĂRIE ȘI BUTONIERE. ATA CU CONTRACTIE REDUSĂ PENTRU TESĂTURI DIN FIBRE SINTETICE.

In vacanță folosiți timpul liber pentru citit! Librăria și magazinul cooperăției de consum precum și difuzorii voluntari de la case vă stau la dispoziție cu cele mai noi lucrări de literatură pentru tînet și școlari.

VIU INTERES FAȚĂ DE FORUM

Declarațiile unor conducători de organizații studențești din America Latină și Africa făcute „Științei tineretului”

Se apropie Forumul Mondial al Tineretului. În întreaga lume au loc intense pregătiri în vederea importantului eveniment. Ce gândesc despre Forum tinerii de pe toate continentele, conducătorii organizațiilor de tineret? La această întrebare răspund astăzi doi conducători de organizații studențești din America Latină și Africa. Declarațiile lor sînt făcute în mod special pentru „ȘTIINȚA TINERETULUI”.

NIOMAR VIEGAS: „Un mijloc important de dezvoltare a relațiilor de bună înțelegere între tineri”

NIOMAR VIEGAS, fruntaș al Uniunii Naționale a Studenților din Brazilia, ne-a declarat:

— Ca și celelalte organizații de tineret din Brazilia, Uniunea Națională a Studenților din Brazilia sprijină Forumul Mondial al Tineretului și consideră această manifestare drept un important mijloc de dezvoltare a relațiilor de bună înțelegere între tinerii ce trăiesc în țări cu sisteme sociale diferite. Forumul va permite tinerilor și studenților să discute despre cele mai importante probleme ale contemporaneității: pacea, prietenia, cooperarea, lupta împotriva imperialismului și a colonialismului, pentru independența națională a tuturor popoare-

lor. În afară de aceste probleme ca caracter general, studenții vor avea în cadrul Forumului posibilitatea de a discuta probleme specifice printre care democratizarea învățămîntului, reforma universităților, etc. Uniunea Națională a Studenților din Brazilia pregătește pentru Forum un amplu referat consacrat acestei teme care sperăm va constitui o bază de discuții utile și de schimb de experiență. Uniunea noastră va face totul pentru succesul Forumului. Ea participă la activitatea Secretariatului Permanent al Forumului.

Avem speranța că întâlnirea de la Forum va fi utilă tuturor tinerilor din lume.

DJAMEL HON POU: „Forumul este o inițiativă feroce”

DJAMEL HON POU, vicepreședintele al Confederației Studenților din Maghreb, ne spune: — Sîntem bucușori că avem prilejul de a lua parte la a-

participării cu tineretul și studenții popoarelor care luptă împotriva colonialismului și imperialismului. Din acest motiv organizația noastră se bucură de alegerea ei în Secretariatul Permanent al Forumului. Studenții noștri nu sînt preocupati nici un efort pentru a-și aduce contribuția lor la succesul acestei mari manifestări a tineretului lumii.

Între două aspecte din timpul recențelor mari manifestări ale populației din capitala Republicii Dominicane împotriva regimului dictatorial: incendierea postului de radio guvernamental de către mulțime și încercarea pompierilor de a stinge focul.

SCURTĂ CRONICĂ A FESTIVALULUI

Imaginați-vă... imaginați-vă... Continențele bătrîne noastre plănesc se oglindesc pe uriașul ecran al cinematografului „Rossia”. Impresia sînt neamărate și trierea lor nu e prea ușoară.

Cîteva cuvinte mai fatidice despre unele filme. „Procesul lui Oscar Wild” este producție a studiourilor engleze. La drept vorbind filmul a fost așteptat cu multă nerăbdare de critici, ziaristi, de oaspeți. Numele lui Peter Finch, interpretul rolului principal promitea multe. Acest mare actor englez se bucură de aprecieri în întreaga lume. Peter Finch este de altfel și membru al delegației engleze prezentă la festival. Din păcate așteptările au fost înșelate. Pornind de la aspecte mai puțin semnificative din viața marelui literat englez filmul nu a reușit să treacă de limitele unei producții obșnuite.

„Scandalul într-un gimnaziu de fete”, producție finlandeză, a deschis șirul de comedii care va fi prezentat în cadrul festivalului cinematografic de la Moscova din diferite țări. Un gimnaziu, eleve, o directorie foarte rea, o nepoată foarte bună, un tânăr profesor (nu e greu de ghicit că se va îndrăgosti de nepoată), un liceu de băieți alăturat de gimnaziul de fete, puțină atmosferă de început de secol și... atât.

Dintre documentare, spectacolul cu aplaudat producția belgiană „Piciorul Pierre Poulis”, un adevărat poem în culori închinat acestui meșter al penelului care și-a consacrat o mare parte a creației peisajului muncitoresc și

muncii. Interesante au fost și filmele documentare „Dansurile populare din Marakeș” (Maroc), „Zina de mine a satei Nanghilla”, realizat de cinești din Mali. Ieri seară a fost prezentat un foarte interesant film documentar aus-

Correspondență telefonică specială din Moscova

Italienii consacrat metodei de învățare a desenului în școli.

Discuția de creație pe tema „Artistul și vremea sa” a inaugurat-o Serghei Gherasimov. Cinești din numeroase țări și-au exprimat liber părerea la această discuție. E drept nu toți s-au aflat pe aceeași platformă. Foarte mulți participanți chiar și cei din apus au fost mirați de intervenția criticului suedez Almkvist care pe lângă unele idei foarte valoroase a susținut faptul că arta nu are nici o legătură cu politica. Polemizînd cu contele său suedez, criticul sovietic Iurenev afirma că cineștii trebuie să aibă o poziție foarte clară, să-și pună în față un sarcină comercială, ci sarcini sociale care să-l ajute să creeze opere de valoare. Criticul francez Marcel Martin și-a ilustrat intervenția în discuție cu exemple din filmele franceze. Filmul este cea mai socială artă, menționa el, pentru că filmul este legat firesc și foarte strîns de realitatea zilelor noastre. Nici nu se poate pune la îndoială faptul că cineștii este un ar-

tist care are un mare rol, o mare răspundere și o mare influență asupra poporului. În planurile de desăvîșire a discuției a intervenit o schimbare. Din cauza marelui interes lucratele ei s-au mai prelungit cu o zi. Au luat cuvîntul la discuție Ludmila Pogoleva, regizorul japonez Canelo Sindo, George Sadoul, Grigori Kozintsev și alții.

Actorii care fac parte din delegațiile la festival sînt desigur cei mai repede recunoscuți pe stradă, chiar dacă locuitorii capitalei sovietice nu i-au văzut încă în filme. Marelui panourilor fotografice din Piața Manejului ca și alte fotografii surprind pe delegații în timpul vizitelor lor, popularizează pe oaspeții Moscovei veniți la festival. Flavia Burei și Colea Răduț, interpreții rolurilor principale din filmul „Selec”, au fost prezentați publicului împreună cu alți membri ai delegației și cu prilejul vizionării în afara concursului în incinta marelui săli a sporturilor de la Lujniki a filmului românesc „Darcleș”, care s-a bucurat de mare succes. De altfel spectatori din Moscova și din alte orașe ale Uniunii Sovietice vor avea curînd posibilitatea să vizioneze filmul care va fi prezentat pe ecran în versiune rusă — dublajul fiind făcut la studioul „Maxim Gorki” din Moscova.

La țară ca a luat sfîrșit prima săptămîna a festivalului internațional al filmului de la Moscova. Jurul mai are încă o săptămîna de lucru intens.

AL. STARK
Moscova, 15 iulie 1961

Peisaj moscovit. Vedere din Kremlin.

ÎNTÎLNIRE CU GHANA

maimuță, pe care le-am văzut numai cu cîteva clipe în urmă...

Ani de luptă

Deputatul de a dispune singur de soarta sa, a fost cucerit de poporul ghanez în decursul unor ani de luptă. Acești ani nu vor fi dați uitării de popor.

Experiența istorică a Ghanei arată că proletariatul a acționat ca principala forță de soc a mișcării de eliberare națională din această țară.

O etapă hotărîtoare în lupta poporului Ghanei pentru independență națională a constituit-o campania „acțiunii pozitive”, proclamată de Kwame Nkrumah la 9 ianuarie 1950.

Este caracteristic că Partidul popular african intr-un „englez negru”, pentru această campanie după ce s-a deslășurat pe larg greva feroviarilor, declarat de cel mai mare sindicat din țară.

Clasa muncitoare din Ghana a sprijinit campania începută de Partidul popular. Astfel s-a dat o lovitură puternică pozițiilor politice ale colonialismului britanic din această țară.

Nu de mult, președintele Kwame Nkrumah, în amintirile publicate în paginile revistei „Glasul Africii”, a evocat acești ani glorioși. El a relatat cum la începutul lui iunie 1949, în orașul Tarkov a avut loc o conferință specială a Comitetului organizațiilor de tineret, la care au participat reprezentanți ai tuturor mișcărilor de tineret din Ghana. Conferința a adoptat hotărîrea de a crea Partidul popular și de a elabora programul lui, incluzînd cererea de a acorda țării neînfrînt dreptul de autogovernare. Programul a stabilit drept una din sarcinile

partidului activitatea în interesul clasei muncitoare, lupta pentru condiții mai bune de muncă.

În această parte a amintirilor lui, Kwame Nkrumah atrage atenția asupra rolului excepțional de important al tineretului în crearea partidului popular.

Pretulind în Africa occidentală tineretul a fost și rămîne în primele rînduri ale luptătorilor pentru independență națională, împotriva rămășițelor trecutului.

Impotriva rămășițelor vechiului

În anii dominației coloniale, numai puțini oameni sîntu să scrie. Întregul sistem al școlii coloniale urmărea să transforme pe elevul african într-un „englez negru”, pentru a scoate din el „spiritul național”. Ideile poporului, tradițiile, morala, datinile, credințele au fost declarate „barbare”. Intelectuali rezultă din această instrucție engleză, deveneau desori străini față de propriul lor popor și începeau să-l privească cu ochii unui străin care a nimerit printre-întîmplare în această țară.

În anii cînd Partidul popular a început lupta pentru acordarea dreptului de autogovernare, locuim în aceste cercuri de intelectuali se făceau glume răuicioase: ce să mai cerea dreptul de autogovernare, dacă nu pot face singuri nici măcar chibrituri. Politica de asimilare a colonialismului britanic dădea roade!

Întreaga istorie din ultimii ani a Ghanei este legată în mod indisolubil de personalitatea președintelui ei, doctorului Kwame Nkrumah. El a fost organizatorul Partidului popular, care a dus țara la independență. Din iniția-

tiva lui, Ghana, în pofida rezistenței furibunde a feodalilor, a fost proclamată republică. Datorită politicii promovată de el, s-au năruit încercările reacțiilor de a distruge unitatea teritorială a țării.

Poporul Ghanei aprobă și sprijină din toată inima linia promovată de Kwame Nkrumah, care urmărește dezvoltarea de strînsă relații de prietenie cu Uniunea Sovietică.

În prietenia cu Uniunea Sovietică, cu toate țările lagărului socialist, oamenii simpli din Ghana văd chezașia succesului lor în lupta pentru renașterea țării. Privind cum avioane sovietice „IL-18”, cu semnele distinctive ale Ghanei, se ridică de pe aerodromul din Accra, ghanezii spun: — Datorită prieteniei cu U.R.S.S. ne-au crescut aripi!

Pentru înflorirea culturii naționale

Ot ceea ce este european se află la suprafața vieții din această țară. Pe aerodrom, pasagerii sînt împlînțiți de funcționarii îmbrăcați după moda englezească. Cele mai bune magazine din Accra sînt organizate după maniera europeană. Pe școlile, vechi panouri de reclamă conving pe șoferi să cumpere benzina americană sau engleză. În cinematografele din Accra rulează filme engleze sau americane.

Dar dacă pătrunzi într-adevăr în viața țării, înțelegi întreaga bogăție și originalitate a culturii ghaneeze. Nu demult am avut prilejul să-l înfrînesc pe Philippe Gbeho, cel mai mare compozitor al republicii. El este deja un om în vîrstă.

Orașul pisicilor

Un argument zdrobitor în favoarea „capitalismului popular”

Nu zău, că era și timpul! Sîntuafă era scandalos de tragică și nu putea continua.

Prin onorabila urbe, capitală respectabilă a unui stat, pisicile mîșunau ca... șobolanii prin New York. Erau desigur, niște pisici vagabonde, fără nici un căpățîniș și mîștrabile. Ele umblau pe străzi bramburite, intrau prin magazine și prin curți, iar noaptea mîșunau de foame. Și nu erau zece pisici sau o sută, ci mai mult de 3.000.

Îngrijitorul fenomenului pisicesc a fost din fier de oaspeți la vreme. Două doamne, dintre cele mai respectabile din Haga, (căci în acest oraș s-a petrecut emoționantul eveniment), scandalizate de mizeria în care erau lăstate dintr-o indifferență... cîinească cele 3000 de pisici, au luat o hotărîre care va rămîne cumva în istorie (trebuie să i se facă un loc): să construiască pe cheltuiala lor un oraș pentru aceste nefericite viețuți lipsite de adăpost. E vorba, concret și ar părea de necrezut, de un oraș adevărat, cu case minuscule (bineînțelese miniaturale), situat într-o pitorească grădiniță împrejmuită. Orașul, ca orice oraș, va avea un consiliu municipal, concret și spontan cu atribuțiile de administrație. Consiliul municipal va fi format din copiii celor mai distinse familii, care vor fi cu acest prilej educați în spiritul dragostei neîm-

rite față de pisici. Într-o faptă nespuse de sugestivă și chiar simbolică.

E drept, va fi nișel cam complicat, vor fi necesare exchibitii și salturi mortale peste niște fapte și cifre spinoase. Asta s-ar referi în special la condițiile de locuit ale oamenilor muncii din țările capitaliste, unde dacă pisicile mai pot beneficia de filantropia unor doamne sentimentale, milioane de oameni mai dorm în cocioabe și pe străzi. O să fie dificil de ocidit mai ales recunoașterea președintelui Kennedy, care vorbea despre 14 milioane de familii americane care trăiesc în case insalubre, ca să nu mai vorbim de mii de muncitori agricoli din preeriile americane, care n-au nici măcar un adăpost, dormind sub cerul liber. O să fie dificil și cu situația din suburbiile Parisului, cu șirurile de corturi (nici măcar cocioabe) de lângă podul Sully, cu cele 450.000 de cocioabe, cu sutele de mii de oameni din alte țări ale capitalismului pentru care o locuință e o problemă pe care nu și-o pot rezolva o viață întreagă.

Ei, dar oricît de greu ar fi, întemierarea orașului pisicilor merită a fi scoasă în evidență ca atare, ca o superbă realitate a „capitalismului popular”.

În capitalism, deci, pentru pisici, raiul se află pe pămînt. Oamenii n-au de cîștig să le învidieze.

I. BAIESU

Bonnul și vacanțele vesele

Vacanțe vesele pentru toți copiii? Ce însemnează această? În primul rînd este o chemare, un îndemn. Toți copiii să-și petreacă vacanțele în mod vesel, plăcut. În al doilea rînd, „Vacanțe vesele pentru toți copiii” constituie numele unor asociații înființate mai de mult în landurile vest-germane. După cum arată și numele, aceste asociații au ca obiectiv organizarea cît mai plăcută a vacanțelor copiilor. Iar prin organizarea odihnei copiilor vest-germani în R. D. Germană, asociațiile „Vacanțe vesele pentru toți copiii”, contribuie la întărirea contactelor dintre germanii din răsărit și din apus.

De curînd însă Ministerul Afacerilor Interne ale tuturor landurilor din R. F. Germană au interzis comenziile asociațiilor „Vacanțe vesele pentru toți copiii”. Politica a operat percheziții și a confiscat documente la ședințele asociațiilor.

De ce au fost interzise aceste asociații? De ce au fost declarate „periculoase” ori „neconstituționale”? Asociațiile de care ne ocupăm nu urmăreau nici un scop politic, cu atât mai puțin subversiv sau periculos. Și totuși au fost interzise. Prin această măsură autoritățile vest-germane au dovedit în primul rînd că nu le este pe plac veselele, că le jenează chiar și vacanțele pe care copiii vesele-germani simpli le petrec în R. D. Germană. Autoritățile au dovedit încă odată ostilitatea lor față de orice contacte între germanii din vest și din est necriunțînd nici măcar vacanțele copiilor. Absurdul unei asemenea atitudini se relevă.

De ce au fost interzise aceste asociații? De ce au fost declarate „periculoase” ori „neconstituționale”? Asociațiile de care ne ocupăm nu urmăreau nici un scop politic, cu atât mai puțin subversiv sau periculos. Și totuși au fost interzise. Prin această măsură autoritățile vest-germane au dovedit în primul rînd că nu le este pe plac veselele, că le jenează chiar și vacanțele pe care copiii vesele-germani simpli le petrec în R. D. Germană. Autoritățile au dovedit încă odată ostilitatea lor față de orice contacte între germanii din vest și din est necriunțînd nici măcar vacanțele copiilor. Absurdul unei asemenea atitudini se relevă.

I. D. GOIA

Evenimentele din Africa sîntese interesul opiniei publice mondiale. Printre țările africane care și-au cucerit nu de mult independența și promovează o politică anticolonialistă și de apărare a păcii, se află și Ghana. Publicăm — cu prescurtări — însemnările despre Ghana ale ziaristului sovietic V. Iordanski.

Pe pe turnul farului care se înalță deasupra cartierelor părții vechi a orașului Accra, se văd bine vasele ancorate în radă. Ele au venit aici din întreaga lume — din Anglia și Uniunea Sovietică, din Nigeria vecină și din îndepărtata Brazilia.

Printre ele sînt nave transoceanice și nave de transport, fraule pescărești rapide și șlepur mari, grozice. Farul de la Accra a văzut aproape tot ce a creat mai important industria mondială constructoare de nave din secolul XX-lea.

Mi se părea că aici, în rada din Accra, se ciocnesc două epoci diferite.

Această întâlnire evidentă a două veacuri diferite ale lumii am avut ocazia să o resimț și atunci cînd am vizitat piața din oraș.

nii de maimuțe, capete uscate de diferite păsări, buciți mici de piei de animale, pietre. Umid de acest sortiment alit de straniu de măluri, am întrebat una din femeile care stăteau în apropiere ce reprezintă acestea. Ea a răspuns în silă:

— Leacuri.

Intr-adevăr, în popor mai sînt dese cazurile cînd serviciile viciului împreună cu culegerea sa cu totul infamistică de „leacuri” sînt prelate asistenței medicului. Totodată însă, în oraș și în împrejurimile sale există spitale foarte bune. La doi pași de piață, în magazinul universal „Kingsway”, se pot cumpăra cele mai noi medicamente. M-am dus acolo direct de la piață și, în timp ce vizitarea căuta medicamentul necesar, din fața ochilor mei nu dispăreau micile cranii de